

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22094/2024
02.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Миросављевић, председника већа, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Јакимов, адвокат из ..., против туженог „Интер - Прогрес“ д.о.о. из Београда, чији је пуномоћник Бојан Ресавац, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 9165/22 од 10.05.2024. године, у седници одржаној 02.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 9165/22 од 10.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 50876/2020 од 16.11.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужилци исплати 301.891,82 динара са законском затезном каматом од 30.10.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка од 160.265,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 9165/22 од 10.05.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужилци исплати 301.891,82 динара са законском затезном каматом од 30.10.2017. године до исплате и обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове парничног поступка од 73.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија недозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано чланом 479. став 6. истог закона.

Тужба ради дуга поднета је 19.03.2014. године. Вредност предмета спора је 301.891,82 динара (динарска противвредност 2.604,94 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе).

Побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, из чега следи да ревизија није дозвољена, на основу члана 479. став 6. ЗПП.

Врховни суд је приликом одлучивања имао у виду да је побијана одлука преиначена, у ком случају би ревизија била увек дозвољена по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, али како специјално правило у споровима мале вредности из члана 479. ЗПП, какав је спор и ове правне ствари, искључује примену општих правила, ревизија није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Миросављевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић